

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas ombudes lēmuma lietā 425/2017/ANA par Eiropas Komisijas varbūtējo nespēju panākt ES tiesību aktu par tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem īstenošanu atsevišķās dalībvalstīs

Lēmums

Lietā 425/2017/ANA - Uzsākta {0} 10/04/2017 - Lēmums par {0} 02/03/2018 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Nav konstatēta kļūda pārvaldībā) |

Eiropas Azartspēļu un derību asociācija (*EGBA*), kas pārstāv Eiropas tiešsaistes azartspēļu un derību operatorus, Eiropas Komisijai iesniedza vairākas sūdzības par pārkāpumiem, apgalvojot, ka tiešsaistes azartspēļu tiesiskais regulējums atsevišķās dalībvalstīs neatbilst ES tiesību aktiem.

EGBA pauda bažas, ka Komisija nav turpinājusi šo sūdzību izskatīšanu un nav iesaistījusies atklātā dialogā ar ieinteresētajām personām, un tādēļ asociācija vērsās pie Eiropas ombudes.

Ombude izmeklēja lietu. Izmeklēšanas laikā Komisija pieņēma lēmumu slēgt visu par pārkāpumiem iesniegto sūdzību izskatīšanu. Ombude norādīja, ka Komisijai ir plašas pilnvaras attiecībā uz to, vai un kā izskatīt pārkāpumu gadījumus, un ka ar pieņemto lēmumu šīs pilnvaras netiek pārkāptas. Ombude izskatīja Komisijas sagatavoto dokumentāciju attiecībā uz vairākām dalībvalstīm, lai novērtētu procesuālo kārtību, kādā Komisija izskata sūdzības par pārkāpumiem, ņemot vērā attiecīgos noteikumus un principus. Šajā pārbaudē ombude secināja, ka Komisija nav pieļāvusi nekādas administratīvas kļūmes. Tādēļ ombude slēdza šīs lietas izskatīšanu.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzību iesniedza Eiropas Spēļu un derību asociācija (*EGBA*) [1] , kas pārstāv vairākus Eiropas Savienībā licencētus tiešsaistes azartspēļu un derību operatorus [2] .

2. EGBA uzskatīja, ka Eiropas Komisija nav nodrošinājusi, ka dažu dalībvalstu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu tiesiskais regulējums atbilst ES tiesību aktiem, jo īpaši pakalpojumu sniegšanas brīvībai (LESD 56. pants), brīvībai veikt uzņēmējdarbību (LESD 49. pants) un pienākumiem, kas izriet no Direktīvas 2015/1535 [3] (turpmāk "TBT direktīva").

3. Šajā sakarā EGBA kopā ar septiņām tiešsaistes azartspēļu apvienībām 2016. gada 14. decembrī rakstīja Eiropas Komisijai, lai sūdzētos par Komisijas:

— bezdarbība saistībā ar formālo pārkāpuma procedūru, ko tā bija uzsākusi 2013. gadā pret Beļģijas, Kipras, Čehijas, Lietuvas, Polijas un Rumānijas tiesību aktiem azartspēļu jomā;

— nevēršanās pret Zviedriju Eiropas Savienības Tiesā 2014. gadā, neraugoties uz to, ka Zviedrija nav veikusi izmaiņas tās azartspēļu tiesību aktos;

— bezdarbība attiecībā uz citām dalībvalstīm, kas savos tiesību aktos ir ieviesušas vai saglabājušas ES tiesību aktu pārkāpumus;

— prasības neesamība pēc spriedumiem [4], kuros konstatēts, ka Vācijas Starpvalstu līgums par azartspēlēm nav saderīgs ar ES tiesībām;

pārredzamības trūkums attiecībā uz EP deputātu jautājumiem, piekļuvi dokumentiem un sanāksmēm ar ieinteresētajām personām.

4. Sūdzības iesniedzējs lūdza Komisiju:

— uzsākt pārkāpuma procedūru pret tām dalībvalstīm, kuru valsts tiesību akti azartspēļu nozarē ir pretrunā ES Līgumos noteiktajām pamatbrīvībām;

— pārbaudīt to dalībvalstu tiesību aktus, kuras nav ievērojušas pienākumu paziņot par tiesību aktu projektiem, ar kuriem nosaka tehniskos noteikumus saskaņā ar TBT direktīvu, un rīkoties, lai atturētu no šādas prakses;

— kā paziņots 2014. gadā, vērsties pret Zviedriju Eiropas Savienības Tiesā (EST) par ES tiesību aktu neievērošanu;

— uzturēt atklātu dialogu ar ieinteresētajām personām, piemēram, EP deputātiem un nozares pārstāvjiem.

5. Komisija atbildēja sūdzības iesniedzējam 2017. gada 20. janvārī un apgalvoja, ka tā sadarbojās ar dalībvalstīm un centās panākt atbilstību ES tiesību aktiem tiešsaistes azartspēļu nozarē, sekojot līdzi pārkāpuma procedūrām un uzturot atklātu dialogu ar ieinteresētajām personām.

6. Neapmierināts ar Komisijas atbildi, sūdzības iesniedzējs 2017. gada 10. martā vērsās pie

Eiropas Ombuda.

Izmeklēšana

7. Ombuds sāka izmeklēšanu par to, ka Komisija, iespējams, nav pienācīgi izskatījusi vairākas sūdzības par pārkāpumiem saistībā ar tiešsaistes azartspēļu nozari.

8. Izmeklēšanas gaitā Ombuda izmeklēšanas grupa 2017. gada 26. septembrī veica pārbaudi Eiropas Komisijā. Pārbaudes mērķis bija noskaidrot ar tiešsaistes azartspēlēm saistīto pārkāpumu lietu statusu, pārbaudot konkrētas pārkāpumu lietas, proti: a) visas 2013. gada pārkāpumu paketes lietas, kā arī lietas, kas attiecas uz Zviedriju; un b) vismaz trīs lietas ar citām pārkāpuma lietām, kas vēl nav pabeigtas, jo īpaši attiecībā uz to, ka dalībvalstis nav izpildījušas pienākumus saskaņā ar TBT direktīvu (atturēšanās no jebkādas darbības klauzulas pārkāpums, paziņošanas trūkums utt.).

9. **Sūdzības iesniedzējs 2017.** gada 26. oktobrī informēja ombudu, ka ir saņēmis pirmsslēgšanas vēstules par visām tā iesniegtajām sūdzībām un tiek aicināts četrus nedēļus laikā iesniegt jebkādus jaunus materiālus.

10. **Sūdzības iesniedzējs 2017.** gada 10. novembrī nosūtīja komentārus par Ombuda pārbaudes ziņojumu un papildu informāciju.

11. **Komisija 2017.** gada 7. decembrī nāca klajā ar paziņojumu presei [5], norādot, ka tā ir nolēmusi izbeigt visas pārkāpuma procedūras un sūdzības azartspēļu nozarē.

12. Sūdzības iesniedzējs iebilda pret šo lēmumu turpmākā sarakstē ar ombudu, kā arī EGBA paziņojumā presei [6].

13. Ombuda lēmumā ir ņemta vērā visa informācija un argumenti, ko viņa saņēma izmeklēšanas gaitā.

Ombudam iesniegtie argumenti

14. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija ir nolēmusi izbeigt sūdzības, pamatojoties tikai uz politiskiem iemesliem.

15. Turklāt sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija nav veikusi turpmākus pasākumus saistībā ar sūdzībām par pārkāpumiem un nepamatoti aizkavējusi to izskatīšanu. Konkrēti, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka laiks, kas pagājis kopš Komisija saņēma sūdzības par pārkāpumu un nolēma vērsties ES Tiesā pret Zviedriju, ir nesaprātīgs [7]. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka Komisija nav sniegusi ieinteresētajām personām pamatojumu par šo kavēšanos. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka ombuds 2006. gadā lietā ir nolēmis, ka politiskie apsvērumi nav pietiekams iemesls, lai aizkavētu sūdzības izskatīšanu [8].

16. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka Komisijas procedūras nav pārredzamas.

17. Savā atbildē Komisija apgalvoja, ka tā ir apņēmusies panākt atbilstību ES tiesību aktiem tiešsaistes azartspēļu nozarē, un atsaucās uz savu 2012. gada paziņojumu “*Ceļā uz visaptverošu Eiropas regulējumu tiešsaistes azartspēlēm*” [9], kurā ietvertas iniciatīvas un pasākumi attiecībā uz tiešsaistes azartspēlēm. Komisija norādīja, ka tā ir veikusi turpmākus pasākumus saistībā ar visām 2013. gadā sāktajām pārkāpuma procedūrām, analizējot visas attiecīgās izmaiņas valsts tiesību aktos, kas tika veiktas pēc pārkāpumu paketes uzsākšanas.

18. Komisija norādīja, ka pēc 2013. gada tā ir uzsākusi jaunas izmeklēšanas, tostarp pret dalībvalstīm, uz kurām attiecas sākotnējā prasība par pienākumu neizpildi 2013. gadā. Zviedrijas gadījumā Komisija apgalvoja, ka Zviedrija ir pielikusi ievērojamas pūles, lai reformētu savu valsts regulējumu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniegšanai.

19. Attiecībā uz pārredzamību Komisija norādīja, ka tā ar ekspertu grupu starpniecību uztur atklātu dialogu ar azartspēļu nozares ieinteresētajām personām; tā arī sadarbojās ar dalībvalstu regulatoriem, lai stiprinātu un nodrošinātu pienācīgu patērētāju aizsardzību, novērstu ar azartspēlēm saistītus noziegumus, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas darbības un spēļu rezultātu sarunāšanu sporta pasākumos.

20. Ombuda veiktās pārbaudes laikā Komisija sniedza pilnīgākus paskaidrojumus par notikumu attīstību saistībā ar attiecīgo pārkāpumu sūdzību izskatīšanu.

21. Attiecībā uz to, kāpēc Komisija vēl nebija vērsusies ES Tiesā pret Zviedriju ES tiesību aktos noteikto pienākumu pārkāpuma dēļ, Komisija sniedza pierādījumus, ka papildus izmaiņām attiecīgajos Zviedrijas tiesību aktos Komisijā notika iekšēja informācijas apmaiņa un domstarpības par to, vai juridiskā situācija Zviedrijā ir pietiekami skaidrs ES tiesību aktu pārkāpuma gadījums, lai pamatotu tiesvedības uzsākšanu. Tāpēc Komisija nolēma turpināt dialogu ar Zviedrijas iestādēm, nevis iesniegt lietu EST.

22. Attiecībā uz citām sūdzībām par pārkāpumiem Komisija iesniedza informāciju, lai parādītu, kādas darbības tā ir veikusi, izskatot pārkāpumu kopumu. Kā liecina pārbaude, šīs lietas tika izskatītas Komisijas iekšējā apstiprināšanas ķēdē, bet tikai pēc tam, kad ombuds sāka izmeklēšanu, Komisija nolēma izbeigt visas pārkāpumu lietas saistībā ar tiešsaistes azartspēlēm.

23. 2017. gada 7. decembra paziņojumā presei Komisija aizstāvēja savu lēmumu slēgt visas pārkāpuma lietas, atsaucoties uz savu apņemšanos stratēģiskāk īstenot ES tiesību aktus, galveno uzmanību pievēršot politiskajām prioritātēm, kā aprakstīts Komisijas paziņojumā “*ES tiesību akti: “Labāki rezultāti līdz ar labāku piemērošanu”*” (turpmāk “2017. gada paziņojums”) [10] Tā arī norādīja, ka EST ir atkārtoti atzinusi dalībvalstu tiesības ierobežot azartspēļu pakalpojumus un atzinīgi novērtējusi dalībvalstu pastāvīgos centienus modernizēt tiesisko regulējumu tiešsaistes azartspēļu jomā.

24. Savās piezīmēs EGBA puda stingrus iebildumus pret Komisijas lēmumu. Tā apgalvoja, ka Komisijas lēmums ir balstīts tikai uz politiskiem apsvērumiem [11] un ir varas ļaunprātīga izmantošana. Turklāt tā norādīja, ka, izslēdzot visu tiešsaistes azartspēļu nozari no Komisijas izpildes prioritātēm, Komisija ir pārkāpusi savu Līgumu izpildes uzraudzītājas pienākumu. EGBA uzskata, ka Komisijas lēmums diskriminē tiešsaistes azartspēļu nozari un kavē vienu no Komisijas pašreizējām prioritātēm — digitālā vienotā tirgus attīstību.

Ombuda novērtējums

25. Komisijai ir plaša rīcības brīvība, lemjot par to, vai un kā uzsākt pienākumu neizpildes procedūru [12]. Lēmums izbeigt sūdzības par pārkāpumiem, pamatojoties uz to, ka tās nav Komisijas prioritāte konkrētā laikā, ietilpst šajā plašajā rīcības brīvībā. Ombuda loma ir saistīta ar pārkāpumu lietu administratīvo un procesuālo izskatīšanu Komisijā. Ombuds nevar iejaukties Komisijas rīcības brīvības īstenošanā, ja vien Komisija rīkojas savu juridisko pilnvaru robežās. Tomēr ombuds labas pārvaldības ietvaros var censties nodrošināt, lai Komisija pienācīgi izskaidrotu, kā un kāpēc tā ir izmantojusi savu rīcības brīvību.

26. Šajā gadījumā ombuds norāda, ka Komisija ir sniegusi skaidru pamatojumu lēmumam slēgt attiecīgās pārkāpuma lietas. Tā skaidri norādīja, ka, tā kā EST jau ir pieņēmusi vairākus spriedumus par to, cik likumīgi ir dalībvalstu ierobežojumi, kas noteikti tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniegšanai, šādas sūdzības varētu izskatīt valsts tiesās, kuras vajadzības gadījumā izmanto Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 267. pantā paredzēto prejudiciālā nolēmuma mehānismu. Šajā lietā nekas neliecina par to, ka Komisijas izpildes prioritāšu pāreja uz valsts tiesām attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem varētu tikt uzskatīta par Komisijas rīcības brīvības robežu pārkāpumu. Tādējādi ombuds uzskata, ka turpmāka izmeklēšana par Komisijas lēmumu **slēgt pārkāpumu lietas** nav pamatota.

27. Attiecībā uz to, kā Komisija izskata sūdzības par pārkāpumiem, un jo īpaši **par kavēšanos pārkāpumu sūdzību izskatīšanā**, ombuds norāda, ka Komisija ir apņēmusies izmeklēt sūdzības [13], lai viena gada laikā no sūdzības reģistrēšanas dienas nonāktu pie secinājuma par to, vai lieta būtu jāizbeidz vai jānodod pārkāpuma procedūras formālajā posmā. No paziņojuma formulējuma [14] (“*parasti*”) skaidri izriet, ka tas neizslēdz iespēju, ka izmeklēšana var ilgt vairāk nekā vienu gadu, jo īpaši tad, ja sūdzība rada sarežģītus vai sarežģītus jautājumus vai ja, kā tas ir šajā gadījumā, Komisijai ir pienākums pieņemt visaptverošu, saskaņotu un konsekventu pieeju attiecībā uz dažām regulām un praksi, kurā iesaistītas daudzas dalībvalstis.

28. Ombuds ir piekritis, ka paziņojumā nav noteikta absolūta prasība Komisijai pieņemt lēmumu viena gada laikā no reģistrācijas dienas. Tomēr ombuds ir konsekventi uzskatījis, ka, ja tiek pārsniegts viena gada termiņš, laba pārvaldība prasa, lai Komisija sniegtu konkrētus un pamatotus iemeslus lietas izskatīšanai vajadzīgajam laikam. [15] Kopumā ombuds konstatēs administratīvu kļūmi šajā kontekstā tikai tad, ja laiks, kas Komisijai bija vajadzīgs, lai izskatītu sūdzības par pārkāpumiem, ir nevajadzīgi pagarināts Komisijas nolaidības vai nepamatotas atlikšanas dēļ [16].

29. Tomēr, rūpīgi izskatījis attiecīgos dokumentus Komisijas lietās, ombuds uzskata, ka Komisija gadu gaitā rūpīgi un rūpīgi ievēroja attiecīgo pienākumu neizpildes procedūru un konsekvēnti sadarbojās ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām, lai panāktu valstu tiesiskā regulējuma saskaņošanu ar ES tiesību aktiem. Līdz ar to šķiet, ka laiku, kas nepieciešams sūdzību izskatīšanai, ir izraisījis pārkāpuma paketes sarežģītība, kurā iesaistītas daudzas dalībvalstis, notiekošās tiesvedības šajā jautājumā gan valstu tiesās, gan EST, kā arī iekšējā apmaiņa un apspriešanās.

30. Attiecībā uz **pārredzamības jautājumu, ņemot vērā** ombudam iesniegtos faktus, šķiet, ka Komisija vairākkārt un dažādos kontekstos ir nodrošinājusi pietiekamas iespējas dialogam ar ieinteresētajām personām. Ombuds arī norāda, ka šajā laikposmā Komisija regulāri informēja sūdzības iesniedzēju par savām sūdzībām par pārkāpumiem.

31. Šīs izmeklēšanas gaitā sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Komisija politisku iemeslu dēļ ir aizkavējusies lēmuma pieņemšanā par sūdzībām par pārkāpumiem; un, kad Komisija beidzot pieņēma lēmumu par sūdzībām par pienākumu neizpildi, tās lēmumi bija balstīti tikai uz politiskiem apsvērumiem. Lai pamatotu šos apgalvojumus, sūdzības iesniedzējs atsaucās uz Eiropas Ombuda 2006. gada lēmumu [17]. Ombuds norāda, ka 2006. gada lēmums attiecās uz situāciju, kad Komisija 1) nebija pieņēmusi lēmumu par attiecīgo sūdzību par pārkāpumu un 2) bija skaidri norādījusi, ka lēmuma nepieņemšana bija tāpēc, ka sūdzība bija “”. Ombuds norāda, ka šajā lietā Komisija tagad ir pieņēmusi lēmumus par attiecīgajām sūdzībām par pārkāpumiem. Ombude arī norāda, ka, viņasprāt, bija pamatoti iemesli kavēšanāsi pieņemt lēmumus par šīm sūdzībām. Līdz ar to ombuds nepiekrīt ne tam, ka kavēšanās šajos gadījumos, ne arī iespējamie lēmumi atspoguļoja tīri politiskus apsvērumus.

32. Noslēgumā ombuds konstatē, ka Komisijas rīcība saistībā ar sūdzībām par pārkāpumiem saistībā ar tiešsaistes azartspēlēm nav administratīva kļūme. Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

Secinājums

Pamatojoties uz izmeklēšanu, ombuds slēdz šo lietu ar šādu secinājumu:

Sūdzības iesniedzēja izvirzītie jautājumi šajā lietā nerada administratīvas kļūmes no Eiropas Komisijas puses.

Sūdzības iesniedzējs un Eiropas Komisija tiks informēti par šo lēmumu .

Emily O'Reilly

Eiropas Ombuds

Strasbūrā, 02/03/2018

[1] <http://www.egba.eu/about-us/> [Saite].

[2] Branschföreningen för Onlinespel (BOS), Dānijas Tiešsaistes azartspēļu asociācija (DOGA), Deutscher Sportwettenverband e.V. (DSWV), Gibraltāra derību un spēļu asociācija (GBGA), Maltas Attālu spēļu padome (MRGC), Österreichische Vereinigung für Wetten und Glücksspiel (OVWG), Tālvadības azartspēļu asociācija (RGA).

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

[4] Apvienotās lietas C-316/07, C-409/07, C-410/07, C-358/07, C-359/07 un C- 360/07 *Markus Stoß* , Tiesas 2010. gada 8. septembra spriedums; Lieta C-46/08 *Carmen Media Group Ltd* , Tiesas 2010. gada 8. septembra spriedums; Lieta C- 409/06 *Winner Wetten GmbH* , Tiesas 2010. gada 8. septembra spriedums; Lieta C- 336/14 *Kriminālprocess pret Sebat Ince* , Tiesas 2016. gada 4. februāra spriedums.

[5] Eiropas Komisijas 2017. gada 7. decembra paziņojums presei “Komisija izbeidz pārkāpuma procedūras un sūdzības azartspēļu nozarē”. Pieejams tīmekļa vietnē:
http://europa.eu/rapid/press-release_IP-17-5109_en.htm [Saite].

[6] <http://www.egba.eu/junckers-political-commission-leaves-gambling-reforms-courts/> [Saite].

[7] Pamatojoties uz ES Pamattiesību hartas 41. pantu, Eiropas Labas administratīvās prakses kodeksa 17. pantu, kā arī Eiropas Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam “*Atjauninātas attiecības ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Savienības tiesību aktu piemērošanu*” , COM(2012) 154 final, 2.4.2012.

[8] Lieta 289/2005/(WP)GG.

[9] Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “*Ceļā uz visaptverošu Eiropas regulējumu tiešsaistes azartspēlēm*” , COM(2012) 596 final, Strasbūra, 23.10.2012.

[10] Komisijas paziņojums “*ES tiesību akti: Labāki rezultāti līdz ar labāku piemērošanu*”, C/2016/8600,

OV C 18, 19.1.2017., 10. lpp., pieejams tīmekļa vietnē

http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.C_.2017.018.01.0010.01.ENG&toc=OJ:C:2017:018:T
[Saite].

[11] Saskaņā ar ombuda lēmumu lietā 289/2005/(WP)GG.

[12] , C- 247/87 *Star Fruit/Komisija* , ECLI:EU:C:1989:58, 11. punkts; C-87/89 *Sonito un citi/Komisija* , C-87/89, ECLI:EU:C:1990:213, 6. punkts.

[13] Eiropas Komisijas paziņojums Padomei un Eiropas Parlamentam “ *Atjauninātas attiecības ar sūdzības iesniedzēju saistībā ar Savienības tiesību aktu piemērošanu*” , COM(2012) 154 final, 2.4.2012.

[14] Turpat.

[15] Sk., piemēram, ombuda lēmumu par sūdzībām 731/2012/JN 33. punktu; 2944/2004/(GK)(OV)ID, 1.6.–1.7. punkts; 706/2007/(WP)BEH, 32.–34. punkts; un 230/2011/(TS)EIS, 27.–28. punkts; kā arī ombuda pašiniciatīvas izmeklēšana OI/5/2016/AB, 2017. gada 14. septembris.

[16] Skat., piemēram, lietas: 706/2007/BEH, 230/2011/EIS, 731/2012/JN.

[17] Ombuda lēmums lietā 289/2005/(WP)GG